

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8C/318/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109245857
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Doláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1109245857.7

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou, v právnej veci navrhovateľa: A.. F. C., bydlisko C. H. Č.. XX, XXX XX N. E.Í., proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o náhradu škody vo výške 1 643 euro s príslušenstvom podľa zákona č. 514/2003 Z. z., takto

r o z h o d o l :

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 12. 10. 2009 sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi označenému ako Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, zaplatenia sumy 1 643 euro s príslušenstvom (konkrétne neuvedeným) a náhrady trov konania, a to titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 24S 42/2009 zo dňa 04. 11. 2009, právoplatným dňa 10. 11. 2009, vyslovil svoju nepríslušnosť vo veci a postúpil vec dňa 27. 11. 2009 tunajšiemu súdu ako vecne a miestne príslušnému na konanie v tejto veci.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že v roku 2008 bol služobne zaradený na Okresnom riaditeľstve PZ v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality vo funkcii vyšetrovateľ, služobná hodnosť major. Dňa 10. 10. 2008 sa so svojím nadriadeným riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Lučenec, plk. A.. R. E. ústne dohodol, že podá žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru koncom mesiaca január 2009 a služobný pomer sa skončí ku dňu 01. 04. 2009. Žiadny písomný záznam z tejto dohody nebol spísaný. Navrhovateľ si o tejto ústnej dohode vykonal zápis vo svojom súkromnom zošite pracovných porád. Dňa 24. 10. 2008, čl. 12, požiadal navrhovateľ písomne o uvoľnenie zo služobného pomeru, dátum skončenia služobného pomeru v žiadosti neuviedol. Žiadosť bola doručená jeho nadriadenému plk. A.. R. E. faxom, čl. 13, v rovnaký deň. Dňa 27. 10. 2008 navrhovateľ na požiadanie svojho nadriadeného vyplnil predpísané služobné tlačivo, čl. 14, s označením žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru. V tomto služobnom tlačive uviedol, že žiada o uvoľnenie zo služobného pomeru ku dňu 01. 04. 2009. Túto žiadosť doručil svojmu nadriadenému. Nadriadený s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru k 01. 04. 2009 nesúhlasil a bez toho, aby došlo k späťvzatiu žiadosti zo dňa 27. 10. 2008 dal navrhovateľovi pokyn na vyplnenie nového služobného tlačiva o uvoľnení zo služobného pomeru a to s dátumom skončenia služobného pomeru dňa 31. 12. 2008, čl. 15. Na základe tohto pokynu nadriadeného navrhovateľ opakovane v rovnaký deň 27. 10. 2008 vypísal služobné tlačivo s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru ku dňu 31. 12. 2008. Dňa 04. 11. 2008 bol navrhovateľovi vyhlásený personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci č. 1106/2008 zo dňa 29. 10. 2008, čl. 16, o uvoľnení podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. navrhovateľa zo služobného

pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31. 12. 2008. V tomto rozhodnutí bolo uvedené, že o uvoľnenie zo služobného pomeru navrhovateľ požiadal žiadosťou zo dňa 27. 10. 2008 ku dňu 31. 12. 2008. Dňa 05. 11. 2008 proti tomuto personálnemu rozkazu podal navrhovateľ odvolanie, čl. 17. Odvolanie navrhovateľ doplnil dňa 02. 12. 2008 a 06. 12. 2008. Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici rozhodnutím č. E.-XX-X/PK-XXXX zo dňa 17. 12. 2008, čl. 23, toto odvolanie zamietol a napadnutý personálny rozkaz potvrdil. Toto rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené poštou dňa 29. 12. 2008. Dňa 30. 12. 2008 doručil, čl. 26, navrhovateľ Ministerstvu vnútra SR podnet na preskúmanie prvostupňového personálneho rozkazu mimo odvolacieho konania podľa ustanovenia § 246 zákona č. 73/1998 Z. z.. Listom zo dňa 18. 03. 2009, čl. 27, doručeným navrhovateľovi poštou dňa 26. 03. 2009, minister vnútra SR navrhovateľovi oznámil, že napadnutý personálny rozkaz bol vydaný v súlade so zákonom a preto tento podnet ako nedôvodný zamietla. Dňa 09. 06. 2009, čl. 33, doručil navrhovateľ odporcovi žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 1 643 euro z dôvodu nezákonného rozhodnutia a súčasne i nesprávneho úradného postupu vo veci skončenia jeho služobného pomeru uvoľnením. Dňa 30. 06. 2009, čl. 37, zaslal odporca navrhovateľovi odpoveď na túto žiadosť, s tým, že zo strany riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia ani k nesprávne úradnému postupu, a preto neboli naplnené základné predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľ namieta zákonnosť skončenia služobného pomeru uvoľnením dňom 31. 12. 2008, pretože jeho služobný pomer mal trvať do 01. 04. 2009, tak ako to bolo dohodnuté s nadriadeným a uvedené i v žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 27. 10. 2008. Týmto nezákonným postupom jeho nadriadeného, nakoľko vo svojej žiadosti sa navrhovateľ domáhal uvoľnenia zo služobného pomeru ku dňu 01. 04. 2009 a nie ku dňu 31. 12. 2008, vznikla navrhovateľovi škoda, ktorá predstavuje celkový rozdiel medzi priemerným služobným platom (priemerný mesačný služobný plat 1 369, 49 euro) a výsluhovým dôchodkom (821, 70 euro) za mesiace 01 (547, 76 euro) 02, 03 roku 2009, spolu vo výške 1 643, 30 euro. Nezákonnosť rozhodnutia jeho nadriadeného vidí navrhovateľ v tom, že jeho nadriadený svojím rozhodnutím zasiahol do slobody prejavu navrhovateľa, ktorý chcel uvoľniť zo služobného pomeru ku dňu 01. 04. 2009, tým, že dal navrhovateľovi pokyn v žiadosti uviesť dátum uvoľnenia 31. 12. 2008, čím došlo k vyplneniu ďalšej žiadosti s týmto dátumom uvoľnenia proti vôli navrhovateľa. Nesprávny úradný postup jeho nadriadeného vidí v tom, že nadriadený neuvolnil navrhovateľa zo služobného pomeru na základe žiadosti zo dňa 27. 10. 2008, ale uvoľnil ho až na základe druhej žiadosti zo dňa 27. 10. 2008 vypísanej na pokyn nadriadeného s dátumom uvoľnenia ku dňu 31. 12. 2008.

Počas konania, na pojednávaní dňa 03. 06. 2011 navrhovateľ uviedol, že sa domáha náhrady škody spôsobenej mu jeho nadriadeným tým, že nevydal rozhodnutie, personálny rozkaz o uvoľnení zo služobného pomeru navrhovateľa na základe žiadosti navrhovateľa zo dňa 24. 10. 2008 (v tejto žiadosti neuviedol dátum ku ktorému má služobný pomer skončiť), ktorú v ten deň doručil nadriadenému faxom, a následnej jeho žiadosti zo dňa 27. 10. 2008, ktorou žiadal o uvoľnenie ku dňu 01. 04. 2009. Jeho nadriadený ho uvoľnil zo služobného pomeru ku dňu 31. 12. 2008, ale na základe inej, tretej žiadosti zo dňa 27. 10. 2008, kde uviedol dátum uvoľnenia 31. 12. 2008 z donútenia nadriadeného.

V rámci prípravy pojednávania sa odporca k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13. 04. 2010, čl. 53. Odporca v tomto vyjadrení i počas konania žiadal návrh ako právne nedôvodný zamietnuť, pretože navrhovateľ nepreukázal prvú zákonnú podmienku pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a to nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup jeho nadriadeného. Uviedol, že zo strany nadriadeného navrhovateľa nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, čo potvrdilo i Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici, ktoré rozhodovalo o odvolaní navrhovateľa proti prvostupňovému personálnemu rozkazu. Zákonnosť týchto rozhodnutí potvrdil i odporca, ktorý podnet navrhovateľa na preskúmanie týchto rozhodnutí mimo odvolacieho konania zamietol ako nedôvodný. Odporca má za to, že pri uvoľňovaní navrhovateľa zo služobného pomeru nedošlo k nesprávne úradnému postupu. Odporca si trovy konania neuplatnil.

Súd na základe vykonaného dokazovania rozsudkom zo dňa 03. 06. 2011 návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd vo svojom rozsudku uviedol, že skôr ako sa súd zaoberal v tejto veci meritom veci, je povinný ex offo (i bez námietky účastníkov konania) zaoberať sa vecnou legitimitiou účastníkov konania, aktívnou u navrhovateľa a pasívnou u odporcu. V predmetnej veci bol vecne pasívne legitimovaný ten účastník konania, odporca, ktorý je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v tomto súdnom konaní rozhodovalo. Keďže sa navrhovateľ v tomto konaní domáhal náhrady

škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. súd vyhodnocoval pasívnu vecnú legitímáciu odporcu podľa ustanovenia § 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z. a podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nositeľom zodpovednosti za uplatnený nárok nebol odporca, ale štát, ktorý v tejto veci by zastupovalo príslušné ministerstvo - odporca podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. . Keďže odporca nebol subjektom hmotnoprávnej povinnosti v tejto veci, súd návrh zamietol so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu, a v predmetnom konaní sa už následne nezaoberal, neskúmal a nevyhodnocoval, meritom veci.

Na základe odvolania navrhovateľa proti tomuto vyššie uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Co 426/2011 - 159 zo dňa 28. 09. 2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmal rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu uvádzanom v odvolaní navrhovateľa podľa uplatnených dôvodov bez nariadenia pojednávania. Zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, pretože prvostupňový súd dospel vo veci k nesprávnemu skutkovému zisteniu a aj nesprávnemu právnomu záveru, čo zakladalo dôvod pre jeho zrušenie podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci o zamietnutí návrhu na priznanie náhrady škody podľa ustanovení § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. na základe zistenia, že navrhovateľ za odporcu označil Ministerstvo vnútra SR, ktoré nie je podľa tejto zákonnej úpravy pasívne legitímované v danom spore. Toto jeho konštatovanie však nezodpovedá žalobnému návrhu, v ktorom navrhovateľ jednoznačne za odporcu označil štát, Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom vnútra SR ani jeho ďalším vyjadreniam a prednesom v konaní. Skutočnosť, že navrhovateľ za odporcu označil Slovenskú republiku, za ktorú koná ministerstvo príslušné podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. podporujú i prejavy odporcu, v ktorých dôsledne uvádza, že odporcom vo veci je Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR ako i Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý v uznesení o postúpení veci z 04.11.2009 č.k. 24S 42/2009 ako odporcu uvádza SR - Ministerstvo vnútra SR a napokon aj samotný súd prvého stupňa listinami založenými v spise - vo výzve súdu z 08.12.2009, predvolaní na pojednávanie z 23.02.2011, zápisnica z pojednávania 03.06.2011 - v ktorých ako odporcu uvádza Slovenskú republiku - Ministerstvo vnútra SR. Záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ za odporcu vo veci označil Ministerstvo vnútra SR nezodpovedá návrhu na začatie konania založenému v spise a ani ďalším prejavom navrhovateľa. Keďže tento nesprávny záver, ako jediný, viedol súd prvého stupňa k zamietnutiu návrhu na priznanie náhrady škody, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

Následne, po vyššie uvedenom zrušení napadnutého prvostupňového rozhodnutia a vrátení veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, súd uznesením zo dňa 24. 04. 2013, čl. 176, spolu s opravným uznesením zo dňa 07. 04. 2014, čl. 252, na návrh navrhovateľa, pripustil zmenu petitu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 643 euro spolu s 9% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 12. 10. 2009 až do zaplatenia a náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Počas ďalšieho konania v tejto veci sa navrhovateľ v danej veci vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 10. 07. 2013, čl. 204. V tomto podaní navrhovateľ, okrem iných skutočností, uviedol, citujem "podstata žaloby o náhradu škody spočíva v tom, že ja sa domáham náhrady škody len v nepatrnéj výške oproti skutočne vzniknutej škode, ktorá je niekoľko násobne vyššia ako je v žalobe. Dohoda o uvoľnení zo služobného pomeru k 01.04.2009 bola z toho dôvodu, lebo od 01.01.2009 sa zvyšovali služobné platy vyšetrovateľov PZ, teda pri odchode do výsluhového dôchodku v roku 2009 by som mal vyšší dôchodok. Ak bol zámer porušiť dohodu o mojom skončení služobného pomeru v roku 2009, tak v roku 2008 najneskôr v mesiaci december 2008 mal byť môj služobný plat dorovnaný o plánované zvyšovanie platov v roku 2009 zvýšením osobného príplatku riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ v Lúčenci, alebo z disponibilnej rezervy riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, a takto potom upraveného služobného platu mal vypočítať výsluhový dôchodok, a nebola by mi vznikla žiadna finančná ujma z dôvodu porušenia dohody o uvoľnení v roku 2009. Najspravodlivejšia alternatíva v danom prípade bola ponechať ma v služobnom pomere aj v roku 2009, s podaním žiadosti v mesiaci január 2009, a uvoľniť k 01.04.2009, ako znela dohoda, a nebola by mi vznikla žiadna škoda v podobe finančnej ujmy na výsluhovom dôchodku".

Počas konania odporca uvádzal, že i naďalej zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal ani jednu zákonnú podmienku na priznanie nároku na náhradu škody, tak ako to predpokladá zákon č. 514/2003.

Navrhovateľ dňa 27.10.2008 podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru a prejavil tým slobodnú vôľu ukončiť ho. V čase vyhlasovania personálneho rozkazu nevzniesol žiadne námietky. Od 01.01.2009 mu bol priznaný výsluhový dôchodok, ktorý je možné priznať len po právoplatnom ukončení služobného pomeru, a to v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 zákona č. 382/2002. Toto rozhodnutie o priznaní výsluhového dôchodku bolo vydané dňa 16.02.2009 a právoplatnosť nadobudlo dňa 06.03.2009. Aj keby navrhovateľ bol uvoľnený zo služobného pomeru ku dňu 01.04.2009, nemalo by to vplyv na výšku výsluhového dôchodku, a to s poukazom na ustanovenie § 60 ods. 1 zákona č. 328/2002, z ktorého vyplýva, že za základ výsluhového dôchodku policajta sa počíta najlepší príjem za posledných 10 ukončených rokov. Ak by to malo byť tak, ako to uvádza navrhovateľ, tak by musel skončiť služobný pomer v roku 2010.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením sa s návrhom, všetkými písomnými podaniami navrhovateľa, listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania, ako i ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v predmetnom spise.

Súd počas konania nepripustil návrhy navrhovateľa na doplnenie dokazovania vypočutím ako svedkov S.. A.. Z. K. (mal sa podľa návrhu navrhovateľa vyjadriť k jeho prepusteniu), A.. N. D. (bývalý riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci), A.. R. E. (navrhovateľov nadriadený, ktorý sa mal s navrhovateľom ústne dohodnúť dňa 10. 10. 2008 na uvoľnení zo služobného pomeru), S.. A.. S. C. (tento návrh navrhovateľa bol nejasný a nezrozumiteľný), E.. Z.. Z. L. (mal vypisovať tzv. tretiu žiadosť). Súd tieto návrhy navrhovateľa na doplnenie dokazovania nepripustil z toho dôvodu, že prípadné výpovede týchto potenciálnych svedkov by sa týkali priebehu konania, v ktorom bol navrhovateľ právoplatne uvoľnený z jeho služobného pomeru k 31. 12. 2008 podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z, pričom toto konanie bolo už právoplatne skončené a predmetom tohto súdneho sporu nie je preskúmanie konania o uvoľnení navrhovateľa zo služobného pomeru a následného rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav veci, ktorý takto právne vyhodnotil:

Navrhovateľ bol v služobnom pomere v štátnej službe príslušníka Policajného zboru od 08. 10. 1976.

Navrhovateľ bol v októbri 2008 služobne zaradený ako major na Okresnom riaditeľstve PZ v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality, vysunuté pracovisko Veľký Krtíš, vo funkcii vyšetrovateľa.

Dňa 14. 10. 2008 bol zástupcom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, a súčasne riaditeľom Úradu justičnej a kriminálnej polície, Z.. A.. F. C., spracovaný návrh na prepustenie navrhovateľa zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Tento bol dňa 16. 10. 2008 odoslaný faxom na Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici (personálny a mzdový odbor), pretože prepustenie v zmysle uvedeného ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. schvaľuje a je o nej oprávnený rozhodnúť iba riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici. Keďže navrhovateľ následne dňa 24. 10. 2008 záznamom a spolu s vyplneným príslušným tlačivom zo dňa 27. 10. 2008 s uvedením dátumu skončenia služobného pomeru k 31. 12. 2008 požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, tak jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. bolo bezpredmetné a nebolo následne zrealizované.

Navrhovateľ uvádzal, že dňa 10. 10. 2008 sa so svojím nadriadeným riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, Úradu justičnej a kriminálnej polície, S.. A.. R. E., mal ústne dohodnúť na podaní žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru a skončení služobného pomeru ku dňu 01. 04. 2009. Z tohto ich rozhovoru, ktorého výsledkom mala byť predmetná dohoda, nebol nadriadeným spísaný žiadny oficiálny písomný záznam. Obsah tohto rozhovoru si navrhovateľ zaznamenal vo svojom súkromnom zošite z pracovných porád, čo navrhovateľ preukazoval kópiou zo zápisu zo svojho zošitu z pracovných porád, ktorý navrhovateľ napísal vlastnou rukou. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že navrhovateľ nepreukázal a ani súdom na základe vykonaného dokazovania, nebola zistená existencia takejto prípadnej dohody (ústnej alebo písomnej) medzi navrhovateľom a jeho nadriadeným. Listinný dôkaz, ktorý predložil navrhovateľ a to kópia zo súkromného zošita navrhovateľa z pracovných porád, nepredstavuje podľa názoru súdu relevantný dôkaz o tom, že skutočne k takému rozhovoru medzi

navrhovateľom a jeho nadriadeným došlo, a že obsahom tohto rozhovoru bolo skončenie služobného pomeru navrhovateľa. I v prípade, ak by navrhovateľ preukázal existenciu takéhoto rozhovoru s nadriadeným, vrátane jeho obsahu, bola by táto skutočnosť irelevantná pre meritum veci, pretože navrhovateľ ani neuvádzal, že by práve takáto prípadná dohoda bola žiadosťou o skončenie jeho služobného pomeru, na základe ktorej by mal byť jeho služobný pomer skončený. Preto sa ani súd viac nezaoberal a prípadným hlbším dokazovaním viac neskúmal skutočnosti týkajúce sa existencie tohto rozhovoru navrhovateľa s jeho nadriadeným a jeho obsahu.

Navrhovateľ dňa 24. 10. 2008 požiadal písomne o uvoľnenie zo služobného pomeru. Žiadosť nebola preložená na predpísanom tlačive podľa ustanovenia § 191 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Dátum skončenia služobného pomeru v tejto žiadosti navrhovateľ neuviedol (tzv. prvá žiadosť), čl. 12. Žiadosť bola nadriadenému faxom doručená v rovnaký deň, čo navrhovateľ i preukázal a jej doručenie ani odporca nerozporoval. Táto žiadosť nebola napísaná na predpísanom služobnom tlačive s označením žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, ale na obyčajnom bielom papieri. Táto žiadosť bola na Úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci zaevidovaná pod č. X.-XXX/JKP-XXXX dňa 24. 10. 2008. Navrhovateľ počas konania uvádzal, že domáha náhrady škody spôsobenej mu jeho nadriadeným tým, že nevydal personálny rozkaz o jeho uvoľnení zo služobného pomeru navrhovateľa práve na základe tejto žiadosti navrhovateľa zo dňa 24. 10. 2008, v ktorej neuviedol dátum ku ktorému má služobný pomer skončiť. Konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru na základe tejto žiadosti považoval za procesne neskončené. Počas celého konania žiadal od odporcu, aby na základe tejto žiadosti došlo k uvoľneniu z jeho služobného pomeru, keďže uvoľnenie z jeho služobného pomeru na základe žiadosti zo dňa 27. 10. 2008 ku dňu 31. 12. 2008 považoval za nezákonné rozhodnutie.

Dňa 27. 10. 2008 mal navrhovateľ vypísať žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru už na predpísanom služobnom tlačive s označením žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, čl. 14. Žiadosť je vypísaná zjavne na počítači, vlastnou rukou ju navrhovateľ iba podpísal. Navrhovateľ v návrhu i počas konania uvádzal, že predmetné tlačivo vypísal na požiadanie svojho nadriadeného. Táto skutočnosť však počas konania nebola preukázaná. Súd sa touto skutočnosťou ani viac nezaoberal, pretože má za to, že a z hľadiska merita veci je irelevantné na základe akého podnetu (pokyn, požiadanie nadriadeného) navrhovateľ toto tlačivo vypísal. Podstatnou skutočnosťou je to, že navrhovateľ uvedené tlačivo sám podpísal. Ak by bol na jeho vypísanie niekým požiadany, mal navrhovateľ možnosť takejto žiadosti nevyhovieť a tlačivo nevypísať a nepodpísať. Touto žiadosťou požiadal navrhovateľ o uvoľnenie zo služobného pomeru ku dňu 01. 04. 2009 (tzv. druhá žiadosť), čl. 14. Zo znenia žiadosti vyplýva, že navrhovateľ požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru na základe dohody s riaditeľom ku dňu 01. 04. 2009. Navrhovateľ spolu s návrhom predložil tlačivo žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 27. 10. 2008 ku dňu 01. 04. 2009, podpísanú navrhovateľom. Z tohto listinného dôkazu však nevyplýva, kedy bolo toto tlačivo doručené nadriadenému, a že bolo zaevidované. Odporca počas konania uvádzal, že takáto žiadosť zo dňa 27. 10. 2008 s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru k 01. 04. 2008 nebola na Okresné riaditeľstvo PZ v Lučenci ani doručená. Súd na základ vykonaného dokazovania ani nezistil, že by tzv. druhá žiadosť bola Okresnému riaditeľstvu PZ v Lučenci doručená.

Navrhovateľ v návrhu i počas konania uvádzal, že nadriadený s týmto dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru nesúhlasil a ústne ho požiadal o vyplnenie nového služobného tlačiva o uvoľnení zo služobného pomeru a to s uvedením dátumu skončenia služobného pomeru dňa 31. 12. 2008. Keďže žiadosť zo dňa 24. 10. 2008 nebola predložená na predpísanom tlačive, bol navrhovateľ vyzvaný riaditeľom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci S. A. C., na vypísanie žiadosti na služobnom tlačive v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., a to za pomoci kolegu vtedajšieho vedúceho oddelenia skráteného vyšetrovania E. Z. L.. Preto opakovane dňa 27. 10. 2008 kolegom navrhovateľa E. Z. L. bolo vypísané zjavne na počítači predmetné služobné tlačivo s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru ku dňu 31. 12. 2008 (tzv. tretia žiadosť), čl. 15. Navrhovateľ toto tlačivo vlastnou rukou podpísal. Skutočnosť uvádzaná navrhovateľom týkajúca sa tzv. tretej žiadosti počas konania, že na vyplnenie a podpísanie tohto tlačiva bol prinútený jeho nadriadeným, nebola preukázaná, ani súdom na základe dokazovania zistená. Naopak, z listinných dôkazov predložených odporcom, najmä z rozhodnutia Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici č. E.-XX-X/PK-XXXX zo dňa 17. 12. 2008, ktorým bolo odvolanie navrhovateľa proti personálnemu rozkazu zamietnuté a napadnutý personálny rozkaz potvrdený, súd zistil, že na pokyn riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, dňa 27. 10. 2008 bol navrhovateľ telefonicky zástupcom riaditeľa Úradu

justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci S.. A.. C. vyzvaný, aby v súlade s platnou úpravou podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru na predpísanom tlačive. Súčasne mu navrhol, aby vo vyhľadani správneho tlačiva na internete a pri správnom vyplnení mu pomôže E.. Z.. L., vedúci oddelenia skráteného vyšetrovania vo Veľkom Krtíši. Po telefonickom rozhovore sa Z.. A.. F. C. dostavil do kancelárie E.. Z.. Z. L.Š., ktorý na požiadanie vypísal žiadosť tak, že na počítači podľa predtlaču vpisoval údaje uvádzané Z.. A.. F. C. s uvoľnením zo služobného pomeru k dátumu 31.12.2008. Po vyhotovení dvoch výtlačkov žiadateľ ich obsah skontroloval a podpísal. Žiadosť bola ešte dňa 27.10.2008 doručená bezprostrednému nadriadenému, riaditeľovi odboru justičnej polície Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci Z.. Z. T. a bola zaevidovaná pod č.p. X.-XXX/VO-XXXX. Z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia vyplýva, že s navrhovateľom bol skončený služobný pomer uvoľnením na základe jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 24. 10. 2008 bez uvedenia dátumu kedy sa má služobný pomer skončiť a jej doplnení služobným tlačivom s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru ku dňu 31. 12. 2008, keďže žiadosť zo dňa 24. 10. 2008 nespĺňala predpísané náležitosti (nebola na predpísanom tlačive). Z tohto odvolacieho rozhodnutia tak vyplýva, že služobný pomer navrhovateľa uvoľnením bol skončený na základe žiadosti zo dňa 24. 10. 2008 v doplnení so služobným tlačivom zo dňa 27. 10. 2008 s dňom uvoľnenia k 31. 12. 2008. Vzhľadom na tieto skutočnosti má súd za to, že námietka navrhovateľa, že odporca ešte nerozhodol o jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 24. 10. 2008 a tým došlo zo strany odporcu k nesprávne úradnému postupu, je nedôvodná, pretože ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností uvedených v oboch rozhodnutiach polície služobný pomer navrhovateľa skončil práve na základe tejto žiadosti v spojení so žiadosťou zo dňa 27. 10. 2008 s dňom uvoľnenia k 31. 12. 2008.

Dňa 04. 11. 2008 bol navrhovateľovi vyhlásený personálny rozkaz č. XXXX/XXXX riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci zo dňa 29. 10. 2008, čl. 16, o uvoľnení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31. 12. 2008. Zo znenia tohto rozhodnutia vyplýva, že toto rozhodnutie bolo vydané na základe žiadosti navrhovateľa o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 27. 10. 2008 a že v žiadosti navrhovateľ uviedol, že žiada o uvoľnenie dňom 31. 12. 2008. Žiadne iné žiadosti s inými dátumami navrhovateľa v tomto personálnom rozkaze uvedené nie sú.

Navrhovateľ podal dňa 05. 11. 2008 proti tomuto rozhodnutiu odvolanie v znení jeho dvoch doplnení, čl. 17, 18, 19, ktoré Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici rozhodnutím č. E.-XX-X/PK-XXXX zo dňa 17. 12. 2008 zamietlo a napadnutý personálny rozkaz potvrdilo. Zo znenia tohto odvolacieho rozhodnutia vyplýva, že dňa 24.10.2008 Z.. A.. F. C., služobne zaradený v stále štátnej službe vo funkcii vyšetrovateľ oddelenia ekonomickej kriminality odboru justičnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, podal písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru adresovanú zástupcovi riaditeľa - súčasne riaditeľovi úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci S.. A.. R. E., ktorú formou registratúrneho záznamu zaslal faxom na operačné stredisko vnútorného odboru Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci. Žiadosť bola na úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci zaevidovaná pod č.k. X.-XXX/JKP-XXXX zo dňa 24.10.2008. Konkrétny dátum skončenia služobného pomeru neuviedol. Na pokyn riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci bol Z.. A.. F. C. dňa 27.10.2008 telefonicky vyzvaný zástupcom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci S.. A.. C. , aby v súlade s platnou úpravou podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru na predpísanom tlačive. Súčasne mu navrhol, aby vo vyhľadani správneho tlačiva na internete a pri správnom vyplnení mu pomôže E.. Z.. L., vedúci oddelenia skráteného vyšetrovania vo Veľkom Krtíši. Po telefonickom rozhovore sa Z.. A.. F. C. dostavil do kancelárie E.. Z.. Z. L., ktorý na požiadanie vypísal žiadosť tak, že na počítači podľa predtlaču vpisoval údaje uvádzané Z.. A.. F. C. s uvoľnením zo služobného pomeru k dátumu 31.12.2008. Po vyhotovení dvoch výtlačkov žiadateľ ich obsah skontroloval a podpísal. Žiadosť bola ešte dňa 27.10.2008 doručená bezprostrednému nadriadenému, riaditeľovi odboru justičnej polície Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci Z.. Z. T. a bola zaevidovaná pod č.p. X.-XXX/VO-XXXX. Z obsahu tohto odvolacieho rozhodnutia vyplýva, že odvolací orgán napadnutý personálny rozkaz, i konanie, ktoré mu predchádzalo riadne preskúmal. Odvolací orgán poukazoval na to, že navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v opakovane prepisovanej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru došlo k písárskej chybe pri písaní dátumu ku ktorému má byť služobný pomer skončený, nie k 31. 12. 2008, ale k správne dátumu 01. 01. 2009, a preto žiadal nahradiť nesprávny dátum uvoľnenia zo služobného pomeru k 31. 12. 2008 na správny k 01. 01. 2009. Ďalej v odvolaní navrhovateľ uviedol, že žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 27. 10. 2008 so skončením služobného pomeru ku 31. 12. 2008 nenapísal slobodne, ale proti svojej vôli pod hrozbou skončenia služobného pomeru prepustením.

Odvolací orgán tieto navrhovateľom namietané skutočnosti vyhodnotil tak, že Z.. A.. F. C. sa rozhodol ukončiť služobný pomer príslušníka PZ a svoju vôľu aj prejavil podaním žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ. Po žiadosti s formálnymi vadami zo dňa 24.10.2008 podal žiadosť na určenom tlačive dňa 27.10.2008, ktoré podpísal za vpredu uvedených okolností. Vôľu ukončiť služobný pomer k PZ zdôraznil aj v odvolaní proti personálnemu rozkazu, keď nenamietala skutočnosť ukončenia služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, ale deň, kedy k takémuto stavu má dôjsť. Zo záznamov spracovaných nadriadenými Z.. A.. F. C., záznamov príslušníka PZ prítomných pri písaní žiadosti a z odvolania menovaného a jeho doplňujúceho záznamu je preukázané, že k podaniu žiadosti nebol nútený. V zmysle § 191 ods. 1 zákona musí byť policajt uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. V zmysle § 191 ods. 7 zákona služobný pomer podľa ods. 1 sa končí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému. Z uvedeného vyplýva, že lehota pre skončenie služobného pomeru Z.. A.. F. C. začala plynúť 01.11.2008 a končí dňom 31.12.2008. Ako vyplýva zo spisového materiálu, námietky Z.. A.. F. C., ktoré uviedol vo svojom odvolaní proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci číslo 1106 zo dňa 29.10.2008 sú neodôvodnené. V postupe prvostupňového orgánu pri rozhodovaní o uvoľnení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 191 ods. 1 zákona Z.. A.. F. C. dňom 31.12.2008 neboli zistené právne vady ani nedostatky. Ako vyplýva z týchto skutočností odvolací orgán ako žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru vyhodnotil formálne vadnú tzv. prvú žiadosť zo dňa 24. 10. 2008, v ktorej navrhovateľ požiadal písomne o uvoľnenie zo služobného pomeru bez uvedenia dátumu skončenia služobného pomeru spolu s tzv. treťou žiadosťou zo dňa 27. 10. 2008 napísanú už na požadovanom služobnom tlačive s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru ku dňu 31. 12. 2008, pričom v postupe prvostupňového orgánu pri rozhodovaní o uvoľnení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ nezistili žiadne právne vady ani nedostatky.

Dňa 30. 12. 2008 doručil navrhovateľ Ministerstvu vnútra SR podnet na preskúmanie prvostupňového personálneho rozkazu mimo odvolacieho konania. Listom zo dňa 18. 03. 2009 minister vnútra SR navrhovateľovi oznámil, že napadnutý personálny rozkaz bol vydaný v súlade so zákonom a preto tento podnet ako nedôvodný zamietla.

Dňa 09. 06. 2009 doručil navrhovateľ odporcovi žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 1 643 euro z dôvodu nezákonného rozhodnutia a súčasne i nesprávneho úradného postupu vo veci skončenia jeho služobného pomeru uvoľnením. Dňa 30. 06. 2009 zaslal odporca navrhovateľovi odpoveď na túto žiadosť, s tým, že zo strany riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia ani k nesprávne úradnému postupu a preto neboli naplnené základné predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu.

Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 514/2003 Z. z. na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
- 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
- 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu⁴) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na zákona č. 514/2003 Z. z. základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu, príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a príslušníkov Železničnej polície (ďalej len "štátna služba").

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. tento zákon upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby (ďalej len "príslušník informačnej služby"), príslušníkov Národného bezpečnostného úradu (ďalej len "príslušník bezpečnostného úradu"), príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a príslušníkov Železničnej polície.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. štátnou službou sa na účely tohto zákona rozumie plnenie úloh Policajného zboru policajtom v služobnom úrade alebo v zahraničí a právne vzťahy s tým súvisiace. Štátna služba sa vykonáva v služobnom pomere.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. služobný pomer sa zakladá k štátu.

Podľa ustanovenia § 189 zákona č. 73/1998 Z. z. služobný pomer sa končí

- a) zrušením v skúšobnej dobe,
- b) uvoľnením,
- c) prepustením,
- d) stratou hodnosti,
- e) uplynutím dočasnej štátnej služby,
- f) úmrtím policajta,
- g) zákazom činnosti výkonu funkcie policajta,
- h) nadobudnutím právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že policajt je nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- i) ak policajt v prípravnej štátnej službe svojím zavinením nezískal policajné vzdelanie.

Podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 191 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. deň, v ktorom sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru doručí nadriadenému, sa považuje za deň doručenia žiadosti.

Podľa ustanovenia § 191 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru podáva policajt spravidla prostredníctvom bezprostredne nadriadeného tomu nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o uvoľnení policajta zo služobného pomeru. Ak sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru nepodáva na predpísanom tlačíve, je policajt povinný na vyzvanie toto tlačívo vyplniť; žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru sa pripojí k vyplnenému predpísanému tlačívu.

Podľa ustanovenia § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

Podľa ustanovenia § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

Podľa ustanovenia § 192 ods. 1 citovaného zákona sa prepustí zo služobného pomeru, ak

- a) pre neho v dôsledku zníženia početných stavov Policajného zboru schválených vládou nie je iné služobné zaradenie,
- b) podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia,
- c) podľa posudku služobného klinického psychológa nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby,
- d) bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe,
- e) porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby,
- f) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody,
- g) stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky alebo nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 192 ods. 2 citovaného zákona policajt môže byť prepustený zo služobného pomeru, ak spĺňa podmienky nároku na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a dovŕšil vek 55 rokov alebo spĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Predmetným návrhom sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplata náhrady škody vo výške 1 643 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 12. 10. 2009 až do zaplata. Súd ustálil, vzhľadom na nejasnosť navrhovateľa v jeho písomných podaniach a osobných prednesoch na jednotlivých pojednávaniach, že navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody uplatňoval podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Škoda mu mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím - personálnym rozkazom č. XXXX/XXXX riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci zo dňa 29. 10. 2008, vyhláseným navrhovateľovi dňa 04. 11. 2008, o uvoľnení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31. 12. 2008 podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. , ktorý Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici rozhodnutím č. E.-XX-X/PK-XXXX zo dňa 17. 12. 2008 tento personálny rozkaz potvrdil a odvolanie navrhovateľa proti personálnemu rozkazu zamietol. Škoda mala byť navrhovateľovi ďalej spôsobená i nesprávnym úradným postupom týchto uvedených orgánov, ktorý navrhovateľ videl v tom, že nebolo do dnešného dňa rozhodnuté o jeho prepustení zo služobného pomeru a rovnako nebolo rozhodnuté o jeho žiadostiach o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 24. 10. 1998 bez uvedenia dátumu ku ktorému žiadal navrhovateľ uvoľniť zo služobného pomeru a zo dňa 27. 10. 2008 vypísanú na tlačive s dátumom uvoľnenia zo služobného pomeru k 01. 04. 2008.

Navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na náhradu škody od zodpovednosti odporcu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Súd, ktorý je viazaný týmto právnym titulom, na základe ktorého sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, preto posudzoval tento nárok navrhovateľa podľa uvedeného zákona. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z., patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu t.j. ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok. Týmto podmienkami sú - nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Zákon č. 514/2003 Z. z. rozlišuje dve základné skutočnosti, ktoré môžu založiť zodpovednosť štátu, a to nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci. Nezákonné rozhodnutie je pritom rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré

po nadobudnutí právoplatnosti bolo zrušené alebo zmenené príslušným orgánom pre nezákonnosť. Otázkou nezákonnosti rozhodnutia nemožno zo strany súdu posudzovať ako otázku predbežnú. Ak je rozhodnutie ako nezákonné zrušené príslušným rozhodnutím príslušného orgánu súd z takého rozhodnutia vychádza pri rešpektovaní prezumpcie správnosti tohto rozhodnutia. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ide o konanie orgánu verejnej moci, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisia, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamo k vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj iná činnosť orgánu štátu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. sa pod pojmom "výkon verejnej moci" rozumie rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Z ustanovení § 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vyplýva, že tento zákon ako právny titul na základe ktorého sa navrhovateľ domáhal svojho nároku, by sa na danú vec vzťahoval iba v tom prípade, ak by medzi odporcom a navrhovateľom existoval verejnoprávny vzťah. Takýto vzťah však medzi navrhovateľom a odporcom v danej veci neexistuje. Medzi navrhovateľom a Ministerstvom vnútra SR existuje právny vzťah, ktorý má však charakter štátnej služby vykonávanej v služobnom pomere podľa zákona č. 73/1998 Z. z.. Tento právny vzťah však podľa názoru súdu nemá charakter verejnoprávneho vzťahu. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. tento zákon upravuje existenciu štátnej služby, a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru. V existujúcom vzťahu nevystupuje odporca ako orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci. Keďže v existujúcom právnom vzťahu odporca nemá postavenie orgánu verejnej moci a jeho činnosť, konanie a následne z neho vyplývajúce rozhodnutie pri uvoľnení navrhovateľa zo služobného pomeru, nie je výkonom verejnej moci, nie je podľa názoru súdu možné, aby sa navrhovateľ proti odporcovi úspešne domáhal náhrady škody podľa tohto zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý upravuje zodpovednosť štátu zastúpeného príslušným ministerstvom pri výkone verejnej moci. S poukazom na vyššie uvedené tak súd dospel k záveru, že navrhovateľ v tejto veci nie je aktívne legitimovaným subjektom na uplatnenie si jeho nároku na základe zákona č. 514/2003 Z. z. a rovnako odporca nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tejto veci. Preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Súd vychádzajúc z toho jeho záveru sa tak v ďalšom už nezaoberal skúmaním zákonných podmienok zodpovednosti odporcu za škodu majúcu za to, že ich existenciu a dôvodnosť by vyhodnocoval v tom prípade, ak by dospel k záveru, že navrhovateľ i odporca sú v tejto veci legitimované subjekty.

O trovách konania rozhodol súd v súlade so zásadou úspešnosti. Podľa ustanovenia § 142 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vo veci mal plný úspech odporca, keďže súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Keďže si odporca žiadne trovy konania neuplatnil, pretože mu žiadne nevznikli, súd rozhodol, že odporcovi žiadne trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave. Z odvolania má byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Súčasne je v ňom potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis